

Jes 40, 1-11

Kaars; LB 461: 1, 2; votum; groet; Ps 80: 1, 2, 6 NPB; gebed; LB 444 (kicl); lezen Jes 40, 1-11; LB 439; preek; luisterlied Rescue

<https://www.youtube.com/watch?v=gYR0xP1j4PY> (kicl); doop; Ps 139: 6, 8; gebed; collecte; wet; WK 105; zegen

Bergschenhoek 8.12.2019

Komt het ooit goed? dia

Komt het ooit goed? Soms vraag je je het af. Je problemen stapelen zich op. De zorgen worden niet minder, maar alleen maar meer. Alsof je in een put zit die alleen maar dieper wordt. Hoe kom je daaruit? Komt het ooit nog goed?

Het is een vraag die je stellen kunt, als je kijkt naar hoe het in het leven van mensen zelf soms kan gaan. Maar net zo goed ook als je kijkt naar de wereld in zijn geheel. Komt het ooit goed? Hoe lang is het al zo, dat gaan van conflict naar conflict, crisis naar crisis? Houdt het ooit op, het vechten, bloed vergieten? Het vluchten? En hoe zal de wereld eruit zien over een jaar of dertig, vijftig, als wij met elkaar de opwarming van de aarde niet zullen tegenhouden... Komt het ooit goed?

Het is ook de vraag geweest van mensen die rond 600 voor Christus werden weggevoerd uit Juda en Jeruzalem. De kinderen van God. In ballingschap. Ver weg van huis. Niet in Jeruzalem, maar in het vijandige Babel. Weg van huis. Weg van alles wat hen lief was. Vergeten. Verworpen. Komt het ooit goed? Is er toekomst voor ons, voor onze kinderen? Je hoort de wanhoop en de angst in die vraag. Ik weet het niet meer. Waar mag ik op hopen? Wat kan God nog voor ons doen? Komt het ooit goed?

Je lijdenstijd is voorbij dia

In die situatie klinken de woorden van Jesaja 40. *Troost, troost mijn volk*. Een opdracht is het, een aansporing. Om te troosten. In de Bijbel is dat veel meer dan het aanreiken van een zakdoekje bij het huilen, een arm om de schouder. Troost is nieuw perspectief. Houvast. Nieuwe moed inspreken. Ga het brengen, die troost, ga het zeggen. Spreek tot het hart van Jeruzalem.

En zeg: je lijdenstijd is voorbij. Dat zijn de woorden die God wil laten horen. De troost die Hij biedt voor die mensen daar vergeten en weggeworpen. Je lijdenstijd is voorbij. *Straftijd* moet je eigenlijk beter zeggen. Tijd van boete en oordeel. Want zo is het

begonnen. Israël, Juda. Zelf gekozen voor die weg. Zich van God afgekeerd. Dit komt er van. Zo ver gaat dat. Ballingschap. Oordeel. Weggeworpen worden door God. Maar niet afgeschreven, opgegeven. Nu zoek Ik jullie op. Niet om te zeggen: eigen schuld, dikke bult. Maar om te zeggen: het is genoeg geweest. Het is klaar. Dubbel en dwars. Tijd voor genade, voor vergeving en verzoening. Een nieuw begin. De schuld is voldaan. Je lijdenstijd is voorbij.

Dat mag je van God verwachten. Dat is wat God wil laten horen. De wereld wil laten weten. Toen. Nu. De wereld van vandaag. Jij. Ik. Wij samen. Advent. Ik kom eraan. Niet met straf. Niet met boosheid. Niet om de fouten en gebreken je nog es een keer in te peperen. Nee, om te zeggen: het is genoeg geweest. Ja, jullie eigen schuld. Al die rotzooi en ellende. Zelf voor gekozen. Maar Ik ga het veranderen. Ik ga me ontfermen. *Troost, troost mijn volk*. Ik ben de God van de troost. Van het nieuwe begin en van de nieuwe moed. Hoor je, de tederheid die er ligt in deze woorden? Zoveel liefde. Gods troost in Adventstijd. Zo kom Ik naar jullie allemaal toe. Je lijdenstijd is voorbij.

Ik zal je bereiken **dia**

Maar soms komt troost niet aan. Herken je dat? De pijn is te groot, de wond is te diep. Het helpt niet wat je zegt. Het komt niet binnen. Dat lijkt hier ook het geval te zijn. Dat troepje ballingen ver weg. Troost? Lijdenstijd voorbij? De schuld voldaan? Hoe dan, waar dan? Kijk ons hier zitten. ver weg van huis. We zijn te diep gezonken. We zitten te ver weg.

Daar hebben ze een punt. Tussen Babel – het Irak van nu zeg maar – en Jeruzalem ligt een grote woestijn. Een niet te overbruggen kloof. Hoe komt het goed? Terug kan niet. We zitten te ver weg. Zo kan het ook. Troost komt niet binnen. Je weet zeker: ik ben te diep gezonken, ik ben te ver op afstand geraakt. Ik ben buiten Gods bereik geraakt. Ja, zo kan het voelen. Maar dan ken je God nog niet. Te ver weg? Te diep gezonken? De woestijn een niet te overbruggen kloof? Luister! *Baan voor de Heer een weg door de woestijn, effen in de wildernis een pad voor onze God!* Ik kom naar jullie toe, zegt God daarmee. Ik laat me door die woestijn niet tegen houden. Ik weet jullie te vinden. Ik maak een weg dwars door al dat zand en die rotsen en over die weg neem Ik je mee, terug naar huis... Ik zal jullie bereiken!

Hoor je? De mensen daar zeggen: God kan er niet bij, de afstand is te groot, de weg te moeilijk. Herken je dat? Je bent zo diep gezonken dat je je niet kunt voorstellen nog ooit door God gezien en gevonden te worden. En God zegt: Ik weet je altijd te

vinden. Geen put te diep. Geen dal zo donker. Geen afstand zo groot. Geen obstakel zo moeilijk. Ik kom eraan. Geef Mij maar de ruimte. Laat Mij maar komen. Baan de weg. Effen het pad. Ik zal je bereiken, waar je ook bent!

Ik doe wat Ik zeg **dia**

Mooie woorden, vind je niet? Deze woorden van troost. Ja, kun je zeggen, mooie woorden... Mooie woorden die ik zo vaak hoor. Die mensen makkelijk kunnen zeggen. Goed bedoeld, hoor, maar toch. Wat kunnen woorden doen? Wat verandert er door woorden?

Zo hoor je die ballingen in Babel denken. In vers 6 hoor je een soort tegenstem. *Een stem zegt: Roep! En een stem antwoordt: Wat zou ik roepen? De mens is als gras, hij bloeit als een veldbloem. Het gras verdort en de bloem verwelkt, wanneer de adem van de Heer erover blaast, ja, als gras dit volk...* Het is de stem van wanhoop en van cynisme. Mensen die teveel van de wereld hebben gezien. Wat kunnen we doen, wat zal het uithalen? Het heeft allemaal geen zin meer. Prachtige woorden spreek je. Maar kijk hoe Jeruzalem erbij ligt. Kijk hoe wij erbij zitten. Wij zijn moe. Wij zijn leeg. Wij kunnen niet meer.

Ja, zegt dan die andere stem. *Ja, het gras verdort en de bloem valt af, maar het woord van de HEER houdt eeuwig stand.* Jij bent moe, leeg en je kunt niet meer. Nee, jij kunt het niet. Maar God wel. Hij zal het doen. Je gaat het niet op eigen kracht doen. Maar in de kracht van God zul je gaan, de weg terug naar huis. Heb vertrouwen. God zegt het. En Hij doet wat Hij zegt. Zijn woorden zijn geen holle frasen, een doekje voor het bloeden. Zijn woorden staan en zijn echt.

Herken je iets van jezelf, van ons samen? Wij kunnen het niet. We zijn te moe. Helemaal uitgepierd. Maar wij hoeven het ook niet te doen. God zal het doen. Hij alleen. Hij zegt het. Waar laat jij je door imponeren? Welke stem laat je binnenkomen? Door welke stem laat jij je leiden? De stem van de moedeloosheid en wanhoop die zegt: het heeft toch geen zin meer... Of de stem van God, de stem van de troost die zegt: Het komt goed, Ik ga het doen, laat Mij het doen, laat Mij je ophalen!

Kijk, daar kom Ik al **dia**

Want kijk, daar komt Hij al aan! Ziehier, jullie God! Zie je Hem al komen? Zo middenin de puinhoop waar je zit, in die diepe put, die ondoordringbare woestijn? Daar komt Hij al aan! *Hij komt met kracht, zijn arm zal heersen.* Hij komt met liefde en tederheid

– als een herder weidt hij zijn kudde, hij draagt de lammetjes in zijn armen, en leidt met zachte hand hun moeders...

De God die komt, lieve mensen! Zie je Hem komen? De perfecte bundeling van kracht en liefde. Power en zorgzaamheid ineen. Zo komt God. Niet met vergelding en straf, maar met beloning. Niet met boosheid en bliksemende woorden, maar in liefde en ontferming. Snap je waarom de schrijvers van het Nieuwe Testament in deze woorden Jezus zagen? De God die komt. Je herkent zijn contouren. Teder en krachtig tegelijk. Daar komt Hij al aan. De God die redden zal. Je mee zal nemen over die nieuwe weg door de woestijn. Terug naar huis. De God die waarmaakt: je schuld is voldaan, je lijdenstijd voorbij, een nieuw begin, een toekomst vol hoop. Alles komt goed. Omdat Hij komt.

Zie je het? *Zo zal de luister van de HEER zich openbaren voor het oog van al wat leeft.* Zie je Hem? Waar kijk je naar? Misschien ga jij gebukt onder schaamte, onder vernedering, onder van alles en nog wat dat jou de ogen doet neerslaan en moedeloos maakt. Je hoofd gebogen, je ogen starend naar de grond. Kijk omhoog. Kijk je God in het gezicht. Hij heeft de ogen van Jezus. Hij opent voor jou zijn armen. Hij laat je niet aan je lot over. Hij weidt je zoals een herder doet en als jij niet verder kunt, draagt Hij jou verder in je armen. Hoor je het Hem zeggen, tegen ons samen, tegen de wereld, tegen jou persoonlijk: Blijf niet langer in ballingschap, dat is niet de plek waar je thuishoort, Ik kom eraan, Ik kom je halen, Ik breng je naar huis. Komt het ooit goed? Neem van Mij maar aan: alles komt goed!

Amen

Ik wil jullie een lied laten horen. Ik kreeg het zelf van een familielid in de afgelopen tijd. Rescue heet het lied. Door Lauren Daigle. Woorden die wat mij betreft Jesaja 40, 1-11 dichtbij brengen. Misschien voel jij je hopeloos, reddeloos. Maar Ik kom je halen. I will send out an army to find you. I will never stop marching to reach you. Ik will rescue you.